

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Epistola missa a sancta Synodo episcopis, presbyteris, & diaconis qui sunt
Constantinopoli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus supplici huic libello subscripsi. Subscripserunt itidem & omnes episcopi in commentario- rum serie recensiti.

Ιουβενάλις ὁ ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπέγραψα τῆς δέησεν. ὁμοίως καὶ πάντες ἐν τῇ σάσῃ τῆς ὑπομνημάτων ἐπίσκοποι.

ANNO
CHRISTI
431.

*Epistola
missa a fan-
cta Synodo
episcopis,
presbyteris,
& diaconis
qui sunt
Constanti-
nopolis.

*Epistola Synodica ad clerum
Constantinopolita-
num.

Sancta Synodus, quæ per Dei gratiam, piissimorumque imperatorum iussum Ephesi convenit, dilectis & desideratissimis comministris Constantinopoli agentibus, & religiosissimis eiusdem ciuitatis presbyteris & diaconis.

*Γρὸς ὁ κληρον Κωνσταντινου-
πόλεως συνοδικὴ ἐπι-
στολή.

* Επιστολὴ
κατὰ τὴν πα-
ρὰ τὸ ἅγιον
πνεῦμα καὶ
τὴν ἐκκλησίαν
ἐκδομένη.

Ἡ ἀγαθὴ σωὸς, ἡ καὶ Θεοῦ χάριν, καὶ
δικαιοσύνη τῶν ἀσεβείων βασι-
λέων ἐν τῇ Εφεσίῳ μητροπόλει
συγκροτηθεῖσα, τοῖς ἀγαπητοῖς καὶ
ποθνοτάτοις συλλειτουργοῖς, τοῖς
καὶ πλὴν Κωνσταντινουπόλεως δια-
τέλτοισι, καὶ τοῖς ἀσεβείας
πρεσβυτέροις, καὶ διακόνοις τῆς αὐ-
τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

QVI in tanta rerum fluctua-
tione versamur, tantisq; bel-
lis vndique impetimur, nec vlllo
tamen interea pacto vel ad pla-
cidum serenumque piissimorum
& Christianissimorum imperato-
rum aspectum, vnde solum a tan-
tis his molestiis liberationem spe-
rare licebat, admittimur; quam
aliā consolationis rationem in-
ire possumus, quam ut quæ nos
vrunt, apud nostra membra de-
ploremus? Vos autem œcumeni-
cæ Synodi membra estis, qui pie-
tatis zelum per omnia ostendistis.
Sciat itaque pietas vestra, Ephe-
sum perinde ac carcerem prorsus
nos inhabitare; in qua iam trime-
stre spatium vsque adeo arcte in-
clusi tenemur, ut neque per ma-
re, neque per terras libere & abs-
que discrimine quempiam omni-
no vel ad pium comitatum, vel in
aliquem alium locum amandare
queamus. Nam quotiescumque
ea quæ misimus, reddi contigit,

ΤΟΙΣ ἐν ποσῇ τῇ τελειομῆτι κα-
θεστῶσι περὶ τῶν ἀσέβων, καὶ πολὺν
μὲν πανταχόθεν δεχομένων τὴν πόλε-
μον, ἐδαμῶς δὲ συλχεομένων, ἔπε-
ρ ἡμερὸν καὶ χαλινὸν τῶν ἀσεβείων
καὶ φιλοχρίτων βασιλέων διασταθῆναι
πρόσσωπον, ὅτι ἡ μόνον ἐλπίς τῶν
δυχεσθῶν πλὴν λύσιν, πόσις ἡ ἀλλήλων
ἐπινοηθῆναι παραμυθίαν, ἢ πρὸς
τὰ ἴδια μέλη τὰ καθ' ἑαυτῶν ἀποδύ-
εσθαι; ὑμεῖς δὲ μέλη τῆς οἰκουμένης
σωόδου, τὸ ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας ἤλθον διὰ
πάντων ἐπιδοξάζοντες. Τίγαροῦν γι-
νωσκέτω ἡ ὑμετέρα ἀλάβεια, φρου-
ρας οὐδὲν πλέον ἡμᾶς τῆς Εφεσίῳ οἰ-
κεῖν, ἐν τειμένῳ ἄγον χρόνον λοιπὸν ἐν
ταύτῃ κατὰ κελεύειν, μήτε διὰ θα-
λάσσης, μήτε διὰ γῆς ἀκινδυνῶς καὶ ἀ-
δεῶς ἐκπέμπειν πᾶσι τῇ τῶν ἀσεβείων
σφατόπεδον ἢ ἐφ' ἑτέρον τόπον συλχο-
ρουμένων, καὶ ὅσοις τὰ ὅσα ἡμεῖς
διαπεμφθέντες ἀποδοθῆναι ἴδυσθε,

ANNO
CHRISTI
431.

διαμυρίων κινδυνών οἱ ταῦτα κομι-
ζοντες, ἄλλοι ἄλλως μετὰ ἑαυτοὺς
μυροῖσι, σωθῶναι διδύνωσι. αἰπὸν ὅτι
οὕτως ἡμᾶς φρεσίνονται, ὅτι πάντα τὰ
* καθ' ἡμᾶς ψυδῶς πρὸς ἐσέσται
βασιλεῖ ἀναφίρεται. Ὁ μὲν γὰρ, ὡς
μανθάνομεν, ὡς ἐπὶ τῆς ἡμῶν ἐργαζο-
μένων, ἔπειτα τὰς ἐσέσεις ἐδιδάξαντο
καὶ ἄλλοι, ὡς τὸ οἰκουμενικῆς ἡμῶν
συνοδοῦ κατελευθέρωσιν τὰ πάντα θεο-
φιλέσασιν καὶ ἀγιάσασιν. Ὁ δὲ πάλιν
ἀγιάσασιν ὁ θεοφιλέσασιν συνεπι-
σκοποῦν ἡμῶν Μένονα, οὕτως ἀνένε-
κα ἐπόλυσαν. ἔπειτα ὅτι τὰ καὶ τὰ πο-
λεμῶναι ἐπαρρήσαν, ὡς ἡμῶν κα-
τελεξαμένων πρὸς τὴν ὁποιοῦσας συν-
δρίαν εἰς φιλικὸν λόγον ἐλθεῖν, ὡς
ἐξαρχὸς ὁ τῶν Ἀντιοχείων Ἰωάννης ὁ β'.
καὶ ὑπὸ τῆς μὴ ταῦτα γνωθῆναι, ἡ πολ-
λὴ καθ' ἡμῶν φρουρὰ, καὶ ὁ πολὺς γί-
νεσθαι πόλεμος. ἐν ἀμνηστία τῶν ὑ-
ποχροντες οὐ μικρὰ, πρὸς τὴν ὑμετέ-
ραν γράψαι θεοσεβῶν * ἐσθλὸν ἡμῶν
εἰδοῦς, ὅτι τέκνων γνησίων τῇ οἰκουμε-
νικῇ συνόδῳ ἐπέχοντες τὰ ἑξῆς, καὶ τὸ ὁ-
ρθόδοξον πῖσιν προδοθῆναι μηδαμῶς
ἀνεχόμενοι, μὴ πολλῆς ἰκεσίας, καὶ
δακρύων, καὶ πούτων τῶν γραμμάτων,
προσπίπτοντες τῶν ἐσέσεων καὶ φι-
* ἰσως δι-
δοῦναι
* καθ' ἡμᾶς
λοχρίσιν βασιλεῖ, διδάξαντες, τὰ καθ'
ἡμῶν πάντα. ἡμεῖς γὰρ οὕτως κατέγνω-
μεν τὴν περὶ τῶν ἀγιάστων καὶ
θεοφιλέστων ἐπισκόπων τῶν κατὰ Κύ-
ρελλον καὶ Μένονα, ἀλλὰ καὶ μεγάλῃς
* ἀποδοχῆς
δόξης καὶ σεφείας αὐτοῖς ἡτοῦ μῆτα,
μόνοι καὶ περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἄλλοις
ἀπαντας ζήλων πρὸς τὸν θεὸν κινηθέν-
τας, καὶ παντοίοις γυμνοῖς ἐκκόψαι
τὸν ἀσεβείας κήρυκα, τὸ ἀσεβείσασιν

vt tabellarii sexcenta vitæ discrimina euaderent, in alias atque alias formas sese transformare coacti sunt. Quod autem tam diligenter custodimur, hoc aliunde non prouenit, quam quod ad piissimos imperatores omnia contra nos falso deferuntur. Nam alii, vt accepimus, quasi seditionis auctores apud pias Augustorum aures nos inculant: alii sic suggerere ausi sunt, quasi œcumenica nostra Synodus Cyrillum sanctissimum, Deoque dilectissimum archiepiscopum Alexandrinum, & sanctissimum, Deoque deuotissimum coepiscopum nostrum Memnonem deposuisset. Quidam & hoc fortassis adiciere veriti non sunt, quod cum defectionis conciliabulo, cuius dux est Ioannes Antiochenus, amicū colloquium inire nobis placuerit. Ne igitur hæc patefiant, tanta diligentia custodimur, tantumque bellum contra nos concitatur. Cum ergo in magna difficultate constituti simus, ad vestram pietatem scribere festinauimus. Scimus enim, vos germanorum filiorum locum apud œcumenicam Synodum retinentes, atque ita affectos, vt orthodoxam fidem nulla ratione prodi velitis, cum multa supplicatione & lacrymis, simulq; cum his literis ad piissimi Christianissimi- que imperatoris genua aduolutos, illum de omnibus quæ contra nos geruntur, instructuros. Nos enim memoratos sanctissimos, Deoque dilectissimos episcopos Cyrillum & Memnonem non condemnauimus, sed magna commendatione, coronisque dignos censemus; vt qui soli primi- que plusquam reliqui omnes diuino zelo commoti, impiissimum

Nestorium impietatis præconem excindere, ecclesiasque ab hoc piaculo repurgare, quibuscumque modis elaborarint. Neque vero nunc a prædictorum sanctissimorum episcoporum communione nos seiungi sustinebimus; sed vna cum illis in exilium pelli, maximi quoque lucri loco ducturi sumus. Certum autem nobis est, illud schismaticorum conciliabulum ad communionem non admittere: imo vero communibus omnium vocibus Ioannem Antiochenum, & qui cum illo faciunt, in facie ecclesiæ iam anathematizauimus: primum quidem, quod impietatis præconem Nestorium vna nobiscum deponere noluerint, sed & familiariter cum illo versari, eidemque semper patrocinari perrexerint: deinde vero, quod post iniquissimum, & a Canonibus alienum, contumeliæ & calumniæ conatum in prædictos sanctissimos episcopos, piis Christianiæ imperatorum auribus imponere non dubitarunt: postremo autem, quod cum Nestorio sentire nequaquam cessant. Propter hæc omnia semel illos ab ecclesiastica communione abscidimus, omnemque sacerdotii functionem ademimus, & eos excommunicauimus: ac ipsis ecclesiis (quod absit) priuari malumus, quam ad communionem cum ipsis amplius redire; præsertim nisi omnia sua delicta, quorum supra meminimus, correxerint. Notum autem hoc quoque facimus vestræ pietati, ut ipsi eodem illos loco habeatis. De his itaque & pientissimum ac Deo dilectissimum imperatorem certiores facite, ac totius vos Synodi nomine supplicate, ut ii nobis restituan-

Νεστόριον, καὶ τὰς ἐκκλησίας τῆς ποι-
οῦτου καθαρῶναι μύσους. οὐτε δὲ
νυν ἀνέξομεθα τῆς τῆς παρερημέ-
νων ἀγιωτάτων ὁπισκοπῶν κοινω-
νίας χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ σωεξο-
ρεῖν αὐτοῖς κέρδος μέγιστον ἡσού-
μθα. κέκριται δὲ ἡμῖν μηδὲ τὸ τῆς
δοξασιᾶς συνόδου εἰς κοινωσίαν
δέξασθαι· ἀλλὰ καὶ τὰς πάντων ἀνε-
θεματίσμων φωναῖς ἐπὶ ἐκκλη-
σίας Ἰωάννου τε τοῦ Ἀντιοχείας, καὶ
τοῦ μετ' αὐτοῦ, πλεονέκτον μὲν * ἐφ' *
οἷς συγκατελεῖν ἡμῖν τῆς ἀσεβείας
κήρυκα Νεστόριον ἐκ λυέχοντο, ἀλ-
λὰ καὶ συν' αὐτῷ διάγοντες, καὶ ὑπὲρ
αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ λόγον οὐδαμῶς
ἐπαύσαντο· ἐπειτα δὲ ἐφ' οἷς καὶ τὴν
ᾠρομωμάτην, καὶ τῆς καὶ ὄνων
ἀλλοτεῖαν ἐγκλήσιν τῆς τῆς παρε-
ρημένων ἀγιωτάτων ὁπισκοπῶν ὑ-
βρεῶς τε καὶ ἐπηρεῖας ποιησάμενοι,
συναρπάσαι τὰς ὁσεβεῖς τῆς φιλο-
χρίτων βασιλείων ἀκοῆς ἐπόλη-
σαν· μὴ δὲ * τὴν καὶ διὰ τὸ τὴν φρο-
νήματος τῆς Νεστόριου μηδαμῶς ὁπο-
σῆναι. διὰ τοῦ ταῦτα πάντα ἀπαξ αὐ-
τοῦ πάσης ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας
ἀποτεμόντες, καὶ πᾶσαν ἱερατικὴν
ἐνέργειαν ἀφελόντες, ἀφωρεσά-
μενοι κείσεως ὄντες, μᾶλλον ἐ τῆς
ἐκκλησιᾶν, ὅπως ἀπεινῇ, ἐκστῆναι, ἢ τοῦ-
τοις ἐπὶ ἐλθεῖν εἰς κοινωσίαν, μάλι-
στα μὴ διορθωσαμένοις ἀπαντα τὰ
παρερημένα αὐτῶν πλημμελήμα-
τα. γνωρίζομεν ὅτι καὶ τῇ ὑμετέρᾳ ὁ-
ραθείᾳ, ὥστε ἐν τῇ ἰσῇ αὐτοῦ ἔχον
τάξιν. ταῦτα οὖν παρακληθέντε, καὶ
τοῦ ὁσεβεῖσιν καὶ φιλόχριστον βασι-
λέα διδάξαντες, αἰτήσμεν ὑπὲρ πάσης
τῆς συνόδου, ἀποδοθῆναι ἡμῖν τοῦ

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
CHRISTI
431.

ὑπὸ τῶν κανόνων μηδαμῶς κατὰ
γνωθέντας, που πέσι, τὸν ἀγιωτάτους
καὶ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, Κύ-
ριλλον καὶ Μέμνονα· ἐλεηθῆναι δὲ
καὶ ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦ ὁπερ σῶπου
περιορισμοῦ τοῦτου ἀνακληθῆναι
λοιπόν· καὶ εἰ μὴ ἀξιοί ἐσμεν ἰδεῖν
τὴν ὁσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασι-
λέως τὸν περὶ σῶπον, τὴν τοῦ ἐπιτρεπῆ-
ναι ποιῆσαι· εἰ δὲ ἀνάξιοι τοῦτου ἐκρί-
νημεν, καὶ εἰς ταῖς αὐτῶν ὑποστρέ-
ψαι ἐκκλησίας· ἵνα μὴ ἐν ταῦτα παύ-
τες καταφθαρχώμεν, ὁ μὲν ὑπὸ νό-
σου, ὁ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας ἀναλισκώ-
μενοι. διὰ δὲ τὸ μὴ ὄχλον πολὺν ἐν-
δεῖναι ταῖς ὑπογραφαῖς, ἠρκέσθημεν
τῶν περὶ ἐδρῶν χερσίν.

tur, qui nullo modo a Canonibus
sunt condemnati, videlicet san-
ctissimi Deoque dilectissimi epi-
scopi Cyrillus & Memnon: & ut
nostri misertus, ex hoc tandem
specioso ergastulo nos reuocet:
& si quidem digni sumus qui pi-
entissimi Christique amantis im-
peratoris faciem videamus, id fie-
ri mandet: si vero indigni iudica-
mur quibus hoc obtingat, saltem
ad ecclesias nostras redire nos si-
nat; ne hic vniuersi, alii morbis,
alii mœstitia consumpti pereaa-
mus. Ne autem multa esset turba
subscriptionum, sat nobis fuit, si
foli præfides subscriberent.

*Commonitorium cum relatione
directum clero Constan-
tinopolitano.*

NECAMVR æstibus, cum æ-
res sint graues; & pene quo-
tidie aliquis sepelitur, ita ut om-
nes pueri languentes ad propria
remittantur: & alii omnes episco-
pi * in his sunt. Vnde consequens
est, reuerentiam vestram adire
Christo amabilem principem, &
dicere quia opprimitur Synodus
ab his qui prohibent terminum
dari, ut absolute languore * ne-
centur. Scire vero reuerentia ve-
stra debet, quia licet in tantum
nitantur, ut omnes moriamur;
non tamen fiet aliud, præter hæc
quæ decreta per nos sunt, a Sal-
uatore nostro Christo.

* necemur